

Στα πλαίσια της γενικότερης προσπάθειας περιθωριοποίησης κι εξόντωσης όλων αυτών που θέλουν και προσπαθούν να ζούν και να σκέφτονται ενάντια στην κοινωνική παθητικότητα, τον φιλοτομαρισμό, την καταναλωτική μανία, τις συμφεροντολογικές κι υποκριτικές σχέσεις των ανθρώπων, η καταστολή "αγγίζει" και την αυτο-οργανωμένη έκφραση των πολιτικών και κοινωνικών μας αναγκών. Μετά την προσπάθεια φεμωσης των εναλλακτικών αυτοδιαχειριζόμενων σταθμών, ράδιο ΚΙΒΩΤΟΣ και ράδιο ΟΥΤΟΠΙΑ, η νέα επιχείρηση "ΑΡΕΤΗ" περνά και στα αυτοδιαχειριζόμενα στέκια στο χώρο του Πανεπιστημίου.

Ακολουθώντας τη γραμμή της κεντρικής πολιτικής, η οποία προωθεί και τυπικά την κατάργηση του κοινωνικού ασύλου, την εντατικοποίηση των σπουδών και την ολοκληρωτική φυτοποίηση των φοιτητών με το καινούριο νομοσχέδιο που ετοιμάζεται, οι Πανεπιστημιακοί "Αρχοντες" μεθοδεύουν την αστυνόμευση του πανεπιστημιακού χώρου και το "νοικοκύρεμα" του ΑΠΘ. Αποφάσισαν λοιπόν ότι αρκετά χρόνια τράβηξε η ιστορία με τα αυτοδιαχειριζόμενα στέκια στη Φιλοσοφική και στο Βιολογικό, στέκια που, διόλου τυχαία, αποτέλεσαν πόλους συσπείρωσης και δράσης τόσο σε καιρούς καταλήψεων όσο και σε χρονικές περιόδους κοινωνικών εντάσεων. Και βέβαια, πέρα απ'αυτά, ήταν επόμενο ότι η έκφραση της ανάγκης για ψυχαγωγία έξω απ'τα εμπορευματικά, καταναλωτικά πρότυπα, όπως οι διάφορες εκδηλώσεις, συναυλίες, προβολές ταινιών και βίντεο, θα χαλούσε τη βιτρίνα του αποστειρωμένου Παν-επιστημιακού Ιδρύματος που θέλουν να επιβάλουν.

Έτσι, ανακοίνωσε ο κοσμήτορας της ΦΔΣ ότι "πρέπει να φεύγουν επιτέλους τα εξωφοιτητικά στοιχεία απ'το πανεπιστήμιο" κι ελλείψη "δυναμικών διεκπεραιωτών" της βούλησής τους στο φοιτητικό χώρο της ΦΔΣ το πράγμα έμεινε εκεί προς το παρόν.

Όμως στο Βιολογικό βρέθηκαν αυτοί οι "δυναμικοί διεκπεραιωτές" της εκκαθαριστικής πολιτικής της ηγεσίας του Συμβουλίου Τμήματος: πρώτη και καλύτερη η παράταξη της ΔΑΠ που συμπαρατάσσεται με τις αυτοαποκαλούμενες "προοδευτικές δυνάμεις" παρασύροντας μεγάλο αριθμό φοιτητών με την πάντα "πετυχημένη μέθοδο" της λασπολογίας: οι "απόπειρες βιασμών", οι "σύριγγες που βρέθηκαν και τα ναρκωτικά που διακινούνται στο στέκι", καθώς κι η έντεχνα καλλιεργημένη φοβία για τους "μαλλιάρδες με τα μαύρα" είναι τα βασικά επιχειρήματα" πειθούς τους.

Ούτε καν-για τα μάτια του κόσμου-έκαναν τον κόπο αυτοί οι κύριοι να καταθέσουν στον κόσμο τους μια ολοκληρωμένη πρόταση για το τι ήθελαν να κάνουν στο στέκι (πέρα απ'το να το κάνουν ένα ακόμη κυλικείο).

Έτσι, το φθινόπωρο που πέρασε, μια Γενική Συνέλευση-παρωδία αποφάσισε ότι "το στέκι ανήκει στο Σύλλογο του Βιολογικού για να μην το διεκδικήσουν άλλοι Σύλλογοι της ΦΜΣ" (που ουδέποτε άλλωστε δεν εξέφρασαν αυτή τη διάθεση).

Τρεις βδομάδες πριν τις εκλογές διάφοροι επίδοξοι πολιτικάντηδες αποφάσισαν να πάρουν την υπόθεση στα χέρια τους και να καθοδηγήσουν τους υπόλοιπους φοιτητές. Αυτοί οι αυτόκλητοι φοιτητοπατέρες έχοντας παλέψει και λύσει τα βασικά καθημερινά προβλήματα των φοιτητών (υλικοτεχνική υποδομή εργαστηρίων, δυσαρμο-

νίες προγράμματος σπουδών κ.λ.π.) αποφάσισαν να "υλοποιήσουν την δημοκρατική απόφαση της Γ.Σ. του Βιολογικού" (θυμίζουμε τη δημοκρατικότατη ρήση μέλους του Δ.Σ. "έχετε δυο λεπτά καιρό να τα μαζέψετε και να φύγετε").

Καθώς δεν κατάφεραν να φανατίσουν αρκετά τον κόσμο ώστε με τη βία να σπάσουν την κατάληψη του στεκιού, εμφανίστηκαν αμέσως μετά διαλλακτικοί και συζητήσιμοι (εκλογές γαρ, μη χαλάσουμε και τη βιτρίνα μας!).

Και τώρα σε αγαστή συνεργασία με κάποιους κύριους του Συμβουλίου Τμήματος, μεθοδεύουν απλά και στυγνά το κόψιμο του ρεύματος στο στέκι και την εκκένωση και "καλλωπισμό" του χώρου με την παρέμβαση της Τεχνικής Υπηρεσίας σε ανύποπτο χρόνο (π.χ. νύχτα).

Στο μυαλό και στο χέρι του καθενός και της καθεμιάς υπάρχει η δυνατότητα να ελέγξει την αλήθεια όλων των παραπάνω καθώς και να διαπιστώσει πόσο "κλειστή" είναι η λειτουργία του στεκιού. Εμείς θα 'μαστε εκεί...

Ας μη ξεχνάμε ότι από στεγνά, ιεραρχικά μοντέλα διαχείρισης (βλέπε κυλιειοποίηση), χίλιες φορές καλύτερα είναι τα αμεσοδημοκρατικά μοντέλα αυτοδιαχείρισης που με όλα τα δυσλειτουργικά προβλήματα που μπορεί να παρουσιάσουν κατά περιόδους, καταξιώνουν τη διαρκή αναζήτηση νέων τόπων ελευθερίας και πειραματισμού μεταξύ μας.

(Από προκήρυξη του Οκτώβρη '91)

Στις καταλήψεις του '87 ο χώρος που προοριζόταν για βιβλιοθήκη του Φυσικού ΚΑΤΑΛΗΦΘΗΚΕ κι έτσι προέκυψε το στέκι σαν χώρος τόσο παρέμβασης σε γενικότερα κοινωνικοπολιτικά ζητήματα, όσο και σαν χώρος ελεύθερης έκφρασης και δη μιουργίας.

Όλα αυτά τα χρόνια, λοιπόν, το στέκι λειτούργησε χτυπώντας στην πράξη τόσο την κερδοσκοπία και τον καταναλωτισμό, όσο και τις "υπαλληλικές" σχέσεις και την -έστω και άτυπη- ιεραρχία. Παραμένει έτσι ένας χώρος που λειτουργεί μέσα από την ανοιχτή συνέλευση όλων όσων ενδιαφέρονται γι αυτό, χωρίς παραταξιακές ή κομματικές σκοπιμότητες θέτοντας σε εφαρμογή τις αρχές της άμεσης δημοκρατίας: μέσα στην ανοιχτή συνέλευση κουβεντιάζονται, καθορίζονται κι οργανώνονται ΟΜΟΦΩΝΑ οι διάφορες δραστηριότητες του στεκιού, ενώ ταυτόχρονα αναλαμβάνονται αυτόβουλα οι δουλειές που πρέπει να γίνουν.

Πρωτοβουλία για την
Αυτοδιαχείριση του στεκιού στο Βιολογικό